

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 27. februar 2016
Dok.: 1819573

UDKAST TIL TALE

til brug for besvarelsen af spørgsmål F-H

fra Folketingets Erhvervs-, Vækst- og

Eksportudvalg den 4. februar 2016

(fælles samråd med erhvervs- og vækstministeren)

Samrådsspørgsmål F:

”Ministrene bedes redegøre for de lovgivningsmæssige rammer for forsikringsselskabernes anvendelse af GPS-sporingsudstyr, som beskrevet i artiklen: ”Forsikringsselskaber har i hemmelighed sporet danskere med GPS” i Berlingske Tidende den 2. december 2015”

Samrådsspørgsmål G:

”Mener ministrene, at reguleringen af området er tilstrækkelig til at sikre, at GPS-sporingsudstyr anvendes efter hensigten, og at forsikringstagerne ydes

en tilstrækkelig beskyttelse?”

Samrådsspørgsmål H:

”Mener regeringen, at det er – eller skal være – lovligt for forsikringsselskaber at anvende GPS-sporingsudstyr i fremtiden?”

[Spørgsmålene er stillet efter ønske fra Morten Bødskov (S).]

[Det er aftalt med Erhvervs- og Vækstministeriet, at justitsministeren indleder med at besvare spørgsmål F, som vedrører justitsministerens ressort.]

[Indledning]

Tak for spørgsmålene. De giver mig mulighed for at knytte et par bemærkninger til et emne, der med jævne mellemrum tiltrækker sig opmærksomhed i medierne og fra politisk hold.

Og med god grund. For der er jo ikke nogen af os, som bryder sig om at blive kigget over skulderen, hverken af naboen eller vores forsikringsselskab eller andre. Og slet ikke uden at vide det.

[Besvarelse af spørgsmål F]

Jeg er blevet bedt om at redegøre for de lovgivningsmæssige rammer for forsikringsselskabernes brug af GPS-sporingsudstyr.

Lad mig i den forbindelse slå fast, at forsikringsselskaber gerne må undersøge en sag nærmere, hvis de f.eks. mistænker en kunde for forsikringssvindel. Men ligesom alle andre i dette land skal selskaberne overholde den gældende lovgivning.

Det gælder straffelovens regler om beskyttelse af privatlivets fred og persondatalovens regler om behandling af personoplysninger, som gælder generelt. Og det gælder de regler, som særligt gælder for forsikringsbranchen, og som erhvervs- og vækstministeren vil redegøre for efterfølgende.

[Om straffelovens regler]

For det første har vi i straffeloven nogle bestemmelser, som er med til at sikre privatlivets fred.

Efter straffelovens § 264 kan man straffes, hvis man uberettiget skaffer sig adgang til fremmed hus eller andet ikke frit tilgængeligt sted. Bestemmelsen omfatter bl.a. uberettiget adgang til biler.

Efter straffelovens § 264 a kan man desuden straffes, hvis man uberettiget fotograferer personer, der befinder sig på et ikke frit tilgængeligt sted.

Et bredt flertal i Kulturudvalget har opfordret til, at det undersøges, om straffelovens regler om beskyttelse af privatlivets fred er tidssvarende.

Straffelovrådet er derfor blevet bedt om at overveje, om der er et behov for at modernisere straffelovens regler om krænkelse af privatlivets fred.

Rådets overvejelser vil også kunne omfatte spørgsmålet om privates brug af GPS-sporingsudstyr.

[Om persondatalovens regler]

Når forsikringselskaber foretager undersøgelser af deres kunder ved brug af GPS-udstyr, skal det desuden ske under iagttagelse af persondatalovens regler.

Persondatalovens kapitel 4 indeholder regler om, hvornår man må behandle personoplysninger. Disse regler skal overholdes, når forsikringsselskaber behandler oplysninger om deres kunder. Det gælder både, når det sker som led i almindelig kundebehandling, og når det sker som led i undersøgelser af mulig forsikringssvindel.

Reglerne i lovens kapitel 4 er opbygget sådan, at § 5 indeholder nogle grundlæggende principper for behandling af personoplysninger, som altid skal iagttages, mens §§ 6-8 indeholder de nærmere betingelser for, hvornår forskellige typer af personoplysninger må behandles.

Blandt de grundlæggende principper i § 5 er et saglighedskrav og et proportionalitetskrav.

Disse krav indebærer bl.a., at forsikringsselskaber kun må behandle personoplysninger, hvis behandlingen har et sagligt formål, og hvis behandlingen ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at opfylde det saglige formål.

Persondataloven indeholder herudover regler om oplysningspligt over for registrerede personer.

Reglerne indebærer, at personer, som er genstand for et forsikringsselskabs undersøgelser ved brug af GPS, som udgangspunkt skal underrettes om undersøgelserne.

Der gælder dog en række undtagelser til dette udgangspunkt. Underretningspligten gælder bl.a. ikke, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til private eller offentlige interesser.

Datatilsynet har i en udtalelse fra 2014 taget stilling til et forsikringsselskabs behandling af oplysninger om en erstatningssøgende i forbindelse med videooptagelser og observationer. Tilsynet har desuden i 2015 udtalt sig om et taxaselskabs overvågning af vognmænds færden via GPS.

Jeg skal ikke her redegøre nærmere for indholdet af de to udtalelser. Men udtalelserne viser, at persondataloven opstiller grænser for, i hvilket omfang forsikringsselskaber vil kunne overvåge erstatningssøgende, og i hvilket omfang dette kan ske ved brug af GPS. Udtalelserne viser også, at der som det helt klare udgangspunkt skal ske underretning af de personer, som bliver undersøgt.

[Afrunding]

Straffeloven og persondataloven gælder helt generelt, dvs. ikke kun i forsikringsager.

Herudover gælder der særlige regler for forsikringsbranchen, som erhvervs- og vækstministeren nu vil redegøre nærmere for.

Tak for ordet.